HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משום רבי אליעזר אמרו חולצת ולא מתייבמת והא הכא דכטעות אשה אחת דמי ופליגי התם נמי בהא קמיפלגי מר סבר אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום וגמר ובעל לשם קידושין ומ"ם אין אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום וכי קא בעל אדעתא דקידושין הראשונים קא בעל אתמר נמי אמר רב אחא בר יעקב אמר רבי יוחנן המקדש על תנאי ובעל [ו][דברי הכל] אינה צריכה הימנו גט איתיביה רב אחא בריה דרב איקא בר אחתיה [ז]חליצה מוטעת כשירה איזו היא חליצה מוטעת אמר ריש לקיש כל שאומר לו חלוץ לה ובכך אתה כונסה אמר ר' יוחנן אני שונה בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא [א]חליצתה פסולה עד שיתכוונו שניהם ואת אמרת חליצתה בשרה אלא אמר רבי יוחנן כל [ב]שאומר לו חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זו אלמא כיון דעבד מעשה אחולי אחליה לתנאה הכא נמי כיון דבעל אחולי אחליה לתנאיה א"ל בר בי רב שפיר קא אמרת מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן מתנאי בני גד ובני ראובן תנאה דאפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם הוי תנאיה תנאה דלא אפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם לא הוי תנאה והא ביאה דלא אפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם וקא הוי תנאה התם משום [ג]דאיתקוש הויות להדדי אמר רב עולא בר אבא אמר עולא אמר רבי אלעזר [ד]המקדש במלוה ובעל [ה]על תנאי ובעל [ו]בפחות משוה פרוטה ובעל דברי הכל צריכה הימנו גט אמר רב יוסף בר אבא אמר רבי מנחם א"ר אמי המקדש בפחות משוה פרוטה ובעל צריכה הימנו גט בהא הוא דלא טעי אבל בהנך טעי אמר רב כהנא משמיה דעולא המקדש על תנאי ובעל צריכה הימנו גט זה היה מעשה ולא היה כח בחכמים להוציאה בלא גט לאפוקי מהאי תנא [ז]דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל [ח]והיא לא נתפשה אסורה מותרת ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת ואיזו זו שקידושיה קידושי טעות ממאנת

אלמא ביון דעבד מעשה אחולי אחליה בו'. תימה לר"י דמתני' קס"ד להמי מקשה וכי ס"ד שלא יועיל שום תנאי לבטל שום מכר וקנין וי"ל דס"ד שלריך להזכיר תנאי בשעת גמר הקנין או המכר: **תנאי** דאפשר לקיומיה ע"י שליח בו'. ומ"ת ומה סברת יש כאן ללא גמרינן מהתם ללא לענין מה שהוא סברת דהא לא ילפינן מהתם ללא מהני תנאי ללא בשעת קרקע וי"ל דהיינו) טעמא דהואיל והמעשה כל כך בידו שיכול לקיימו ע"י שליח סברת הוא שיהא כמו כן בידו לשווי בית תנאה אבל חליצה שאין בידו לקיימה ע"י שליח לא הוי בידו נמי למימרי בית תנאה ואפילו לא יתקיים התנאי יהיה המעשה קיים ומשום הך סברת מודו כ"ע דבעינן שאפשר לקיימו ע"י שליח דומיא דבני גד ובני לאובן אבל לענין תנאי כפול ולענין תנאי ומעשה בב' דברים משמע בשאחזו (גיטין עה.) דלזוקק לבי מאיר אית ליה ולא רבנן דלענין זה אין סברת כל כך ללמוד משם להכי פליגי עליה והשתא משמע דאין תנאי בחליצה לכולי עלמא וכן בפרק מלות חליצה (יבמות קו.) וקשה דבפרק רבן גמליאל (שם נג. ושם) מסיק רבינא לב"ע יש תנאי בחליצה וחזו דמסיק רבינא תם ורבינו יצחק להא דמסיק רבינא התם לב"ע יש תנאי בחליצה לאו לומר שלא תהא מותרת לשוק אלא דהך חליצה דודאי מותרת לשוק לב"ע לא לומר דלהכי אהני תנאה לאחולי אינה יכולה לחזור ולומר לא ניחא לי שיהא לי לזיקת יבמי אלא לענין דכי אמר לה המקדשי לי בזיקת יבמין דאריכא גט מדרבנן דלא אמי חליצה כיון דהויא על תנאי ומפקע לזיקה לגמרי וכן צריך לחלק לרב דאי לאמר התם דב"ע חליצה פסולה היא פוטרת ובמתני' דהתם קתני בהדיא דפוטרת דקתני דנתן גט וחלך אין לאמר חליצה כלום אלא מתני' מיירי לענין להתירה לשוק ורב אשי מיירי לענין זיקת יבמין דלפירושו לזיקה לגמרי וכן צריך לחלק בין מקדש במלוה לשאר מקדש דבמקדש במלוה אפילו בשעת אחולי מלוה לא מקודשת דלא גמרינן מפ"ק דקדושין (דף ו:) ולרבינו יצחק אין נראה דשמא אין לחלק והכא יש לפרש דמיירי כגון דאמר לה המקדש לי במעות מלוה שמא חייבת לו ולפירושו צריך לחלק בין מקדש במחילת מלוה למקדש במלוה